

Například, ve světě  
mají i jen malé země  
mnoho zákonů,  
které musíte dodržovat,  
jinak budete mít potíže.  
Proto ve vesmíru  
jsou také vesmírné zákony  
a kdybyste jich neuposlechli,  
měli byste také potíže.  
Tady máme tedy Mazu,  
ochránkyni,  
v kterou lidé věří.  
Možná Mazu stále  
ochraňuje lidi.  
Samozřejmě,  
když žila,  
byla ochránkyní,  
jako když žil Ježíš  
nebo Buddha.  
Ať se modlíte za cokoli,  
většinou se to splní,  
pokud jste byli skutečně  
také nějak v souladu  
s vesmírným zákonem  
nebo ho vážně neporušovali  
nebo jste slíbili,  
že to znovu neuděláte  
a změnili jste svůj život.  
Například, jedli jste maso,  
pili alkohol a užívali drogy,  
ale teď řeknete:  
„Už více ne, změním se.  
Odpusťte mi,  
změním se.“  
Místo, abyste šli na sever,  
půjдете na jih, pak  
uvidíte jižní palác.  
A pak se samozřejmě,  
pokaždé, když se budete  
modlit k Buddhovi nebo  
Ježíši, budou dít zázraky,  
stále, protože  
jdete jejich směrem,  
směrem laskavosti  
a zázraků.  
My jsme také zázrak.  
Když víme, jak se napojit  
na tuto zázračnou sílu,  
uvnitř nás,  
pak pojedeme na plný výkon,

vybaveni  
vřemi zázraky  
a vří mocnou silou,  
jakou si umíme představit.  
Dokonce jste-li vegani  
nebo vegetariáni, praktikujete  
Metodu Quan Yin,  
ale stále nemůžete  
získat plnou sílu  
vesmíru, proč?  
Ego.  
Znovu ego.  
Karma (odplata).  
Nová špatná karma (odplata).  
Upřímnost.  
Znovu ego.  
Více meditovat.  
Znovu ego.  
Problém s egem je ten,  
že on ví vře.  
Byli byste překvapeni,  
kolik lidí  
miluje vřechny ty věci,  
které nemají dělat,  
a stále je dělají.  
A myslí si,  
že to není něco,  
co by dělat neměli.  
Jen zvyk, také zapomněli;  
zvyk, zapomněli.  
Vidíte, jako když  
vstoupíte do letadla,  
řeknou vám, abyste si  
zapnuli bezpečnostní pásy,  
a vy si myslíte,  
že je letuška příliš  
řídící nebo něco?  
Pokaždé, když  
nastoupíte do letadla:  
„Prosím, zapněte si pásy.“  
A když to neuděláte,  
přijde a řekne vám to.  
Pak si myslíte,  
že je letuška špatná?  
Ne.  
Že kontroluje  
svěho manřela a stalo  
se jí to zvykem nebo co?  
Ne, je to pro vaři bezpečnost!  
Ale vidíte,

že někteří lidé to stejně  
nedělají.  
Například svítí světýlko  
„připoutejte se“  
a oni se odepnou  
a jdou na toaletu  
nebo něco.  
Nebo jdou vedle  
a hovoří s novou  
slečnou nebo kterou  
znají od kontroly letenek  
nebo odněkud.  
A pak je samozřejmě  
letuška ženou zpět  
do sedadla  
a samozřejmě,  
se nebude cítit dobře,  
urážené ego.  
„Vy mi říkáte, co mám dělat?  
Mně?“ Například.  
To je problém s egem.  
To je ten problém.  
I když my se učíme  
s osvíceným Místrem  
a jsme trochu nebo  
hodně osvícení, stejně je  
to náš zvyk, naše ego...  
naš zvyk  
ze špatné karmy (odplaty).  
Tak to je.  
Bude nás to stále vláčet  
dokola. Nejsme sami sobě  
šéfem.  
Nejsme Místrem.  
To je ten problém.  
Když tedy někdo jiný řekne:  
„Já jsem Nejvyšší Mistr,“  
„Ty? Mistr?“  
Myslel jsem, že já jsem  
Mistr!“ Víte?  
My nejsme ten Mistr,  
to je ten problém.  
I kdybychom byli králem  
celého národa, jako ten  
král, o kterém jsem vám  
vyprávěla minulý příběh.  
On není mistrem  
sama sebe.  
Je otrokem svého ega,  
svých řídících sklonů

nebo zvyků nebo tužeb.  
Není svobodný.  
Víte, co myslím?  
Stále soutěží,  
je otrokem soutěžení,  
za toto jméno  
a zisk ve světě, moc,  
moc a peníze.  
To je vše o čem mluví,  
většinou.  
Proto,  
i když jsme do jisté míry  
osvícení  
nebo do nějaké úrovně  
v době zasvěcení  
a každý den pokračujeme,  
stále bojujeme s egem,  
abychom získali zdroj  
veškeré inteligence,  
všeho dobra  
a vší čistoty  
a plynulosti,  
míru, bez boje,  
bez soutěžení v nitru,  
bez pocitu že „já“  
je ještě důležité.  
Rozumíte,  
co mám na mysli?  
Tak je to ve světě.  
I pak máme alespoň  
ochranu, určitě.  
Jako kdybychom studovali  
s Ježíšem, když žil  
a pak kdykoli jsme se  
k němu modlili,  
ochránil by nás,  
ale museli bychom dodržovat  
jeho instrukce.  
Ego a zvyky.  
Tak vidíte, proto  
nemůžeme získat tak rychle  
úplné osvícení.  
Někteří lidé jsou rychlejší,  
možná proto, že mají menší  
ego, méně špatné karmy  
(odplaty), také v minulosti,  
to znamená méně ega  
také v tomto životě.  
Možná pomohla také  
minulost,

ale to je také karma  
(odplata), víte?  
V minulých životech  
jste zaseli nějakou  
dobrou karmu (odplatu)  
a proto máte v tomto životě  
méně překážek.  
Máte menší spojení  
s některými lidmi,  
kteří na vás mají špatný vliv.  
Proto dospíváte  
s dobrým vlivem  
a váš život je hladký  
a neučíte se od lidí  
špatným zvykům  
a neučíte se být umíněným  
nebo se neučíte,  
abyste měli příliš hodně  
odpadků nebo názorů atd.  
Když pak potkáte Mistra,  
jste osvícení  
tak rychle, a rychleji  
než ostatní.  
O tom to je,  
o karmě (odplatě)  
a také o egu. Ano.  
Vše se tedy zjednoduší  
na karmu (odplatu),  
minulost  
nebo jakýkoli základ,  
zkráceně je to  
karma (odplata),  
že jsme vyčistili naši cestu  
nebo nevyčistili naši cestu,  
ještě před narozením.  
Proto  
všechna svatá písmena tvrdí,  
že máme hřích  
od našich předků.  
Původní hřích.  
Původní hřích..., že  
„naš předek „ jsme také my!  
Kdo jiný by to byl?  
Někdy se rodíme  
znovu, znovu a znovu  
a nosíme to s sebou.  
Někdy se stejná babička  
nebo někdo znovu narodí  
do rodiny  
jako vnuk

nebo vnučka.  
To se stává.  
Teď, vraťme se do Číny.  
Dobrá, Mazu  
je velmi známá jako  
ochránkyně lidí.  
To bylo dávno.  
to už bylo  
před mnoha dynastiemi.  
A byla dcerou  
starosty v malém městě.  
Jeden rok byl její otec  
zodpovědný za stavbu zdi  
pro město...  
přestože byl starostou,  
zřejmě byl konstruktérem  
nebo něčím takovým.  
Byl mu tedy přidělen  
projekt výstavby  
zdi pro město  
a doufal, že vydělá  
trochu víc,  
než do toho investoval.  
Proto nutil lidi,  
aby velmi tvrdě pracovali,  
dnem i nocí.  
Nenechal je odpočinout.  
Svolal je,  
své lidi a řekl:  
„Víte,  
že přichází zima,  
proto musí být zeď  
dokončena do té doby.  
Můžete odpočívat  
jen před východem slunce.“  
Dříve neměli hodinky,  
měli kohouta,  
který ráno zakokrhá.  
Řekl: „Do doby,  
než kohout zakokrhá,  
můžete odpočívat.“  
To znamená, ne moc,  
asi hodinu  
nebo možná dvě hodiny...  
tak nějak.  
Lidé byli velmi,  
velmi naštvaní  
a řekli si:  
„Ouha,  
už teď je podzim,

jak bychom mohli dokončit  
tu stavbu zdi  
před zimou?“  
Zvolili si tedy člověka,  
za svého mluvčího,  
aby o tom šel promluvit  
se starostou.  
Ten zástupce  
šel za starostou a řekl:  
„Toto léto už byly sucha.  
Pokud lidé nebudou moci  
sklidit zbytek úrody,  
budeme v zimě v každém  
případě hladovět.“  
To znamená, že lidé  
nemohou postavit tu zeď teď,  
když je sklizeň.  
Starosta řekl:  
„Nemám čas poslouchat  
tvé nesmysly.  
Moje nařízení musí  
být splněno.“  
Stejně.  
Rozhodl o osudu těch lidí.  
Řekněte lidem, co mají dělat.  
A nejen že neposlušal  
zástupce těch lidí,  
dokonce zavolal strážce,  
aby ho 100 krát zbičovali  
za jeho velkou pusou.  
To za to, co řekl,  
ale on byl jen  
zástupcem lidí.  
Jen starostovi řekl  
o co ho žádali lidé,  
takže byl jako posel,  
dokonce vyslanec.  
Proč ho tedy mrskat?  
Víte, co myslím?  
Byl to tedy špatný hoch,  
špatný starosta.  
V dávných dobách to  
tak bylo.  
Místní „bůh“  
byl opravdovým „bohem“.  
Není divu, že lidé  
nevěřili v Boha,  
příliš je zaměstnával boj  
s těmito „malými bohy“.  
Nejen, že honil lidi,

aby takto pracovali  
a nechal zmrskat  
jejich zástupce,  
také dokonce řídil trh.  
Například, guvernér té oblasti  
poslal potraviny,  
jako obilí a sůl,  
ty základní suroviny,  
starosta toho města  
to vše vzal  
a znovu je prodával  
na černém trhu.  
Protože, když zabavil vše,  
znamenalo to,  
nedostatek zásobování venku.  
Když toho bylo málo,  
lidé museli zaplatit, co žádal.  
Proto si vydělal také  
hodně peněz.  
Nejen, že si chtěl vydělat  
peníze navíc od města  
za projekt zdi,  
také prodával  
základní suroviny lidem,  
za takové navýšené ceny.  
Nemohl to být dobrý hoch.  
Špatný hoch, špatný hoch.  
Tedy Mazu, byla bohužel  
dcera tohoto muže.  
Když se o tom všem  
dozvěděla,  
snažila se zasáhnout  
a řekla: „Otče,  
prosím, nedělej to.  
Musíš dát lidem  
více času k odpočinku.“  
Co by jí otec řekl?  
Napovím vám:  
jako ten král posledně,  
král s vlhkýmnosem.  
„Zmlkni  
nebo tě dám do vězení.“  
Tak to bylo. Můj Bože.  
Ne, on řekl: „Zamknu tě  
do tvého pokoje.“  
To je stejné, stejné.  
Z jejího postoje tedy vidíte,  
že to nebyla obyčejná dívka.  
A tady v tom příběhu  
se říká, že už když

byla dítětem,  
byla velmi, velmi speciální.  
Dovedla dokonce  
napodobit řeč  
všech zvířat a ptáků,  
dělala to přesně jako oni.  
Mluvila jako oni.  
Dovedla dokonce skákat  
vysoko přes zdi.  
Dovedla dokonce surfovat,  
jako to děláme my dnes  
a všechny další věci.  
Šplhala po stromech.  
To dovedu také...  
Po ovocných stromech.  
Když jsem byla malá,  
lezla jsem na ovocné stromy,  
protože jsem milovala ovoce.  
Když vylezete na ovocný  
strom, abyste si utrhlí ovoce  
pro sebe, můžete ho sníst  
kolik chcete  
a je to levnější.  
Tak to je.